Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

20. dubna 2021 *

„Žaloba na neplatnost a žaloba na náhradu škody – Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) – Projekty MARE, Senior a ECRN – Rozhodnutí Komise o vymáhání neoprávněně vyplacených částek – Žalobce, jenž přestal odpovídat na výzvy Tribunálu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

Ve věci T-539/13 RENV,

Inclusion Alliance for Europe GEIE, se sídlem v Bukurešti (Rumunsko),

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené F. Moro, jako zmocněnkyní,

žalované,

jejímž předmětem je jednak návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C (2013) 4693 final ze dne 17. července 2013 o vymáhání celkové částky 212 411,89 eura navýšené o úroky od žalobkyně, která jí byla vyplacena v rámci projektů MARE, Senior a ECRN, a jednak návrh na základě článku 268 SFEU znějící na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku tohoto rozhodnutí,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, L. Madise a P. Nihoul (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

1 Žalobkyně, Inclusion Alliance for Europe GEIE, je společností se sídlem v Rumunsku, která vykonává činnost v oblasti zdravotnictví a sociálního začleňování.

2 Dne 19. prosince 2007 a dne 2. září 2008, v návaznosti na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 až 2013) (Úř. věst. 2006, L 412, s. 1), uzavřela Komise Evropských společenství s žalobkyní grantovou dohodu nadepsanou „Senior – Social Ethical

* Jednací jazyk: italština.

and Privacy Needs in ICT for Older People: a dialog roadmap“ (Senior – potřeby v oblasti sociální etiky a důvěrnosti informací v oblasti IKT pro seniory: plán postupu v rámci dialogu, dále jen „dohoda Senior“) a grantovou dohodu nadepsanou „Market Requirements, Barriers and Cost-Benefits Aspects of Assistive Technologies“ (Požadavky trhu, překážky a aspekty nákladů a přínosů asistenčních technologií, dále jen „dohoda MARE“).

3 Dne 6. října 2008, v rámci jednoho ze tří zvláštních programů rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) přijatého rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007–2013) (Úř. věst. 2006, L 310, s. 15), uzavřela Komise s žalobkyní třetí grantovou dohodu nadepsanou „European Civil Registry Network“ (Evropská síť matrik, dále jen „smlouva ECRN“).

4 Dne 17. července 2013 v návaznosti na několik auditů, z nichž vyplynulo, že finanční řízení dotčených projektů nebylo vykonáváno v souladu s podmínkami stanovenými v dohodách MARE, Senior a ECRN, jakož i obecnými podmínkami příslušných rámcových programů, přijala Komise rozhodnutí C (2013) 4693 final o vymáhání celkové částky 212 411,89 eura, navýšené o úroky, od společnosti Alliance for Europe GEIE (dále jen „napadené rozhodnutí“).

5 V souladu s článkem 299 SFEU představuje napadené rozhodnutí exekuční titul pro vymáhání části finančních příspěvků, které obdržela žalobkyně v rámci dohod MARE, Senior a ECRN, jakož i úroků z prodlení z těchto částek.

6 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 2. října 2013 podala žalobkyně žalobu, kterou se domáhala odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, zrušení „všech ostatních vyšetřovacích řízení provedených Komisí nebo na její žádost jinými organizacemi“, zrušení napadeného rozhodnutí na základě článku 263 SFEU a náhrady škody na základě článku 268 SFEU způsobené Komisí z důvodu majetkové a nemajetkové újmy, kterou utrpěla kvůli uplatnění sporného rozhodnutí.

7 Usnesením ze dne 21. dubna 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (T-539/13, nezveřejněné, dále jen „původní usnesení“, EU:T:2016:235), Tribunál žalobu zčásti odmítl jako zjevně nepřípustnou a ve zbývající části ji zamítl jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ. Pokud jde o návrh na zrušení napadeného rozhodnutí, měl Tribunál za to, že několik žalobních důvodů je zjevně nepřípustných z důvodu, že nesměřují k posouzení legality napadeného aktu z hlediska pravidla unijního práva, ale že spočívají na výkladu a porušení smluvních ujednání, což jsou žalobní důvody, které spadají pod článek 272 SFEU, a nikoli pod článek 263 SFEU.

8 Podáním došlým kanceláři Soudního dvora dne 7. července 2016 podala žalobkyně proti původnímu usnesení kasační opravný prostředek.

9 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudního dvora téhož dne podala žalobkyně návrh na předběžné opatření na základě článku 278 SFEU, kterým se domáhala odkladu vykonatelnosti původního usnesení, jakož i napadeného rozhodnutí.

10 Usnesením ze dne 6. září 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (C-378/16 P-R, nezveřejněné, EU:C:2016:668), byl návrh na předběžné opatření zamítnut.

11 Soudní dvůr rozsudkem ze dne 16. července 2020, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (C-378/16 P, dále jen „rozsudek o kasačním opravném prostředku“, EU:C:2020:575), zrušil původní usnesení z důvodu, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že v rámci žaloby podané na základě článku 263 SFEU musí unijní soud posoudit legalitu napadeného aktu pouze z hlediska unijního práva, a že nesplnění ujednání dotyčné smlouvy nebo porušení práva použitelného na tuto smlouvu lze uplatnit pouze v rámci žaloby podané na základě článku 272 SFEU.

12 Vzhledem k tomu, že stav sporu nedovoloval, aby Soudní dvůr rozhodl ve věci, vrátil Soudní dvůr věc Tribunálu (rozsudek o kasačním opravném prostředku, body 117 až 119) a rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později. V souladu s článkem 88 jednacího řádu Soudního dvora byl rozsudek o kasačním opravném prostředku doručen účastníkům řízení. Pro žalobkyni bylo doručení adresováno R. D'Amicovi, který nebyl jejím advokátem, ale jejím zákonným zástupcem.

13 Dne 31. července 2020 vyzval Tribunál účastníky řízení, aby předložili písemná vyjádření k závěrům, které je třeba vyvodit z rozsudku o kasačním opravném prostředku pro vyřešení sporu v souladu s čl. 217 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu. Vzhledem k tomu, že tento rozsudek byl doručen R. D'Amicovi, byla tato výzva zaslána právě jemu.

14 Dne 18. srpna 2020 zaslala kancelář Tribunálu žalobkyni e-mail, aby potvrdila přijetí dopisu ze dne 31. července 2020.

15 Tento e-mail zůstal bez odezvy.

16 Dopisem ze dne 28. září 2020 zopakoval Tribunál svůj postup a vyzval žalobkyni, aby předložila vyjádření k závěrům, které je třeba vyvodit z rozsudku o kasačním opravném prostředku pro vyřešení sporu.

17 Tento e-mail zůstal opět bez odezvy.

18 V této souvislosti se kancelář Tribunálu e-mailem ze dne 16. října 2020 obrátila na S. Famianiho, který byl advokátem žalobkyně v řízeních, v nichž bylo vydáno původní usnesení a usnesení ze dne 6. září 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (C-378/16 P-R, nezveřejněné, EU:C:2016:668), jakož i zpočátku v rámci řízení, v němž byl vydán rozsudek o kasačním opravném prostředku, aby se ho dotázala, zda žalobkyni nadále zastupuje.

19 Tento e-mail zůstal také bez odezvy.

20 Po provedení těchto jednotlivých kroků Tribunál konstatoval, že žalobkyně přestala odpovídat na jeho výzvy a dopisem ze dne 21. prosince 2020 vyzval účastníky řízení v rámci organizačních procesních opatření, stanovených v článku 89 jednacího řádu, aby předložili svá vyjádření k možnosti určit bez návrhu usnesením s odůvodněním, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé v souladu s čl. 131 odst. 2 jednacího řádu.

21 S touto žádostí byla spojena lhůta, která uplynula dne 8. ledna 2021. Pokud jde o žalobkyni, byla tato žádost jednak adresována R. D'Amicovi, jejímu zákonnému zástupci, a jednak S. Famianimu, jejímu advokátovi.

22 K datu uvedenému v bodě 21 výše Tribunál obdržel odpověď Komise, ale nezaznamenal žádnou reakci ze strany R. D'Amica nebo S. Famianiho.

23 Za těchto podmínek je třeba použít čl. 131 odst. 2 jednacího řádu, podle kterého přestane-li žalobce odpovídat na výzvy Tribunálu, může po vyslechnutí účastníků řízení určit bez návrhu usnesením s odůvodněním, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé.

24 V případě potřeby je třeba konstatovat, že dne 18. ledna 2021 obdržel Tribunál dopis od advokáta, vyhotovený v angličtině, a tedy v jiném jazyce než v jednacím jazyce, který tvrdil, že zastupuje žalobkyni, a požádal o možnost předložit vyjádření jejím jménem ve lhůtě, která bude stanovena, a vysvětlil, že žalobkyně nebyla informována o posledních oznámeních Tribunálu z důvodu „komunikačních problémů" a „důsledků pandemie". Dále uvedl, že dopis ze dne 21. prosince 2020 obdržel až 18. ledna 2021 a požádal o poskytnutí dodatečné lhůty, aby se lépe seznámil se spisem.

25 Tento dopis nemůže zpochybnit konstatování uvedené v bodě 23 výše.

26 Nejprve je třeba konstatovat, že tento dopis nebyl zaslán Tribunálu ve lhůtě uvedené v bodě 21 výše, ale deset dnů po jejím uplynutí.

27 Dále se nový advokát žalobkyně spokojil s obecným uvedením „komunikačních problémů“ a „důsledků pandemie“, aniž předložil jakýkoliv přesný a konkrétní důkaz umožňující mít za to, že tyto okolnosti mohly bránit jakékoli odpovědi na výzvy Tribunálu od okamžiku doručení rozsudku o kasačním opravném prostředku.

28 V tomto kontextu je třeba s ohledem na nečinnost žalobkyně a neexistenci konkrétního vysvětlení ze strany žalobkyně, které by umožnilo odůvodnit tuto nečinnost nebo skutečnost podporující důvody uvedené nečinnosti, v projednávané věci určit bez návrhu, jak stanoví čl. 131 odst. 2 jednacího řádu, že již není důvodné rozhodnout ve věci samé (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 22. června 2016, Marcuccio v. Evropská unie, T-409/14, nezveřejněné, EU:T:2016:398, body 24 a 25).

K nákladům řízení

29 Podle článku 219 jednacího řádu Tribunál v rámci svého rozhodnutí, které vydává po zrušení původního rozsudku a vrácení věci Tribunálu, rozhoduje o nákladech souvisejících s řízeními zahájenými před ním a s řízením o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem.

30 V usnesení ze dne 6. září 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (C-378/16 P-R, nezveřejněné, EU:C:2016:668), a poté v rozsudku o kasačním opravném prostředku bylo stanoveno, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

31 Tribunálu tedy přísluší, aby v tomto usnesení rozhodl o nákladech tohoto řízení, jakož i o nákladech řízení, ve kterých bylo vydáno původní usnesení, usnesení ze dne 6. září 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (C-378/16 P-R, nezveřejněné, EU:C:2016:668), a rozsudek o kasačním opravném prostředku.

32 Podle čl. 134 odst. 3 jednacího řádu platí, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Mimoto podle článku 137 jednacího řádu, není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne o nákladech řízení Tribunál dle volného uvážení.

33 V projednávané věci žalobkyně neměla úspěch nejprve v rámci řízení, v němž bylo vydáno usnesení ze dne 6. září 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (C-378/16 P-R, nezveřejněné, EU:C:2016:668).

34 Dále z původního usnesení a z rozsudku o kasačním opravném prostředku vyplývá, že Soudní dvůr nepřijal argumentaci Komise týkající se přípustnosti několika žalobních důvodů uplatněných na podporu návrhu na zrušení podaného k Tribunálu.

35 Naproti tomu z těchto rozhodnutí nevyplývá, že Tribunál nepřijal argumentaci Komise týkající se opodstatněnosti těchto žalobních důvodů a týkající se návrhu na odklad vykonatelnosti, návrhu na zrušení „všech ostatních vyšetřovacích řízení provedených [Komisí] nebo na její žádost jinými organizacemi“ a návrhu na náhradu škody.

36 Konečně z bodů 13 až 27 výše vyplývá, že rozhodnutí, podle kterého již není důvodné rozhodnout ve věci samé v rámci tohoto řízení, je přímým důsledkem chování žalobkyně, a sice skutečnosti, že neodpověděla ve stanovené lhůtě na jednotlivé výzvy Tribunálu.

37 Za těchto podmínek je třeba rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady tohoto řízení, jakož i řízení, která vedla k vydání původního usnesení, usnesení ze dne 6. září 2016, Inclusion Alliance for Europe v. Komise (C-378/16 P-R, nezveřejněné, EU:C:2016:668), a rozsudku o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.

2) Evropská komise a společnost Inclusion Alliance for Europe GEIE ponesou vlastní náklady řízení ve věcech T-539/13, C-378/16 P-R, C-378/16 P a T-539/13 RENV.

V Lucemburku dne 20. dubna 2021.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
S. Gervasoni